Перша думка наша, діти,
Краю рідному;
Першу працю присвятити
Люду бідному!

Усім серцем полюбляти
Вчіться ближнього,.
З тяжких злиднів визволяти
Неспроміжного.

Не кохайтесь у користі
З її шматтями,
А прямуйте жити вмісті,
Бути браттями!

Чули заповідь господню:
Всім любитися,
А не рить другим безодню
Та злобитися!

Отож будьмо, діти, певні
По-господньому:
Завжди милі, завжди кревні
Одне одному!